

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, intervenienți accesorii Ion Guțu, Igor Guțu de partea reclamantului, împotriva lui Edgar Dimov cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 09 iunie 2014, SA „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Edgar Dimov solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 5323, 37 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 24 ianuarie 2012 în sat. Porumbrei, rl Cimișlia s-a produs un accident rutier cu implicarea autovehiculului de marca „Honda Civic”, cu număr de înmatriculare C433CK, condus de Edgar Dimov și a autovehiculului de marca „Honda CRV”, cu număr de înmatriculare CMAI320, condus de Ion Guțu, în rezultatul căruia a fost deteriorat autovehiculul de marca „Honda CRV”, cu număr de înmatriculare CMAI 320.

Menționează că, vinovat în comiterea accidentului rutier, conform procesului-verbal cu privire la contravenție din 27 aprilie 2012, a fost recunoscut Edgar Dimov, ultimul deținând polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto seria AG nr. 358148 din 06 decembrie 2011, eliberată de SA „Moldasig” pe numele lui Evhenii Covaliov. Respectiv, Edgar Dimov este responsabil pentru prejudiciul material cauzat.

Declară că, în rezultatul primirii cererii din partea persoanelor cointeresate, conform art. 21 al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006, SA „Moldasig” a întocmit dosarul de daune numărul D/RCA/12-987. La 22 iunie 2012 a fost întocmit procesul verbal de constatare a pagubelor, prin care de comun acord cu părțile cointeresate au fost stabilite defectele automobilului deteriorat de marca „Honda CRV”, cu număr de înmatriculare CMAI 320.

Sușține că, suma totală a despăgubirii de asigurare pentru repararea automobilului de marca „Honda CRV”, cu număr de înmatriculare CMAI 320 constituie 5323, 37 lei, care a fost stabilită conform actului de evaluare cost-reparație nr. 1852 din 25 iunie 2012, întocmit de specialiștii SRL „Auto-Calcul”.

Afirmă că, în baza contractului de asigurare și a ordinului Directorului General nr. 1421-01 din 24 septembrie 2012, SA „Moldasig” a achitat proprietarului automobilului de marca „Honda CRV”, cu număr de înmatriculare CMAI 320, cu titlul de despăgubire de asigurare sumă de 5323, 37 lei, conform dispoziției de plată nr.2133 din 04 octombrie 2012.

Remarcă reclamantul că, răspunsul Instituției Publice „Agenția Națională Transport Auto” nr. 06/1-1527 din 09 iulie 2012 atestă că autovehiculul asigurat de marca „Honda Civic”, cu număr de înmatriculare C433CK, la momentul accidentului rutier nu era supus controlului tehnic, motiv pentru care este în drept de a solicita recuperarea despăgubirii de asigurare în ordine de regres, rezultând din prevederile art. 29 lit. f) a Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

În scopul soluționării amiabile a litigiului, în adresa pârâtului a fost expediată pretenția nr. 6088 din 13 decembrie 2012, solicitându-i-se achitarea benevolă a prejudiciului material în sumă totală de 5323,37 lei. Ulterior, pârâtul a fost contactat telefonic și a comunicat că a contestat decizia agentului constatator din 27 aprilie 2012 în instanța de judecată. Prin hotărârea din 29 martie 2013 a Judecătorei Cimișlia a fost admisă contestația depusă de Edgar Dimov și a fost declarat nul procesul -verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator, din motiv că agentul constatator a încălcat prevederile art. 443 și art. 445 Cod contravențional.

În acest sens specifică reclamantul că, în cazul în care prin hotărârea instanței de judecată decizia agentului constatator cu privire la aplicarea sancțiunii contravenționale a fost anulată, iar conform Hotărârii Explicative al Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost declarat nul, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 445, 443 Cod contravențional, vinovăția asiguratului/utilizatorului în comiterea accidentului rutier și răspunderea asiguratului/utilizatorului pentru pagube produse de autovehicul nu se exclude.

Prin încheierea protocolară din 19 octombrie 2015 a Judecătorei Comrat, Igor Guțu a fost atras în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului.

Prin încheierea protocolară din 15 martie 2016 a Judecătorei Comrat, Ion Guțu a fost atras în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului.

Prin hotărârea din 26 iulie 2016 a Judecătorei Comrat s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldasig” împotriva lui Edgar Dimov cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare.

Prin decizia din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Cahul s-a respins apelul depus de SA „Moldasig” și s-a menținut hotărârea din 26 iulie 2016 a Judecătorei Comrat.

La 10 ianuarie 2017, SA „Moldasig”, prin intermediul reprezentantului Vitalie Străistaru, a declarat recurs împotriva deciziei din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea deciziei din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 26 iulie 2016 a Judecătorei Comrat, cu pronunțarea unei noi

hotărâri privind admiterea acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată ce țin de plata taxei de stat în apel și recurs în mărime de 337, 5 lei.

În susținerea recursului s-a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece a interpretat eronat prevederile Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspunderea civilă nr. 414 din 22 decembrie 2006 și Hotărârea Explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației în domeniul asigurărilor obligatorii și facultative a transportului auto. Respectiv, în opinia recurentului, decizia în cauză are un caracter ilegal și neîntemeiat din punct de vedere juridic.

Opinează că, atât instanța de fond, cât și instanța de apel în motivarea deciziei nu au făcut referință la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 16 decembrie 2013, cu toate că scopul aceste hotărâri ține de aplicarea corectă și uniformă de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează raporturile juridice privind asigurarea obligatorie și facultativă a transportului auto, ceea ce denotă superficialitatea examinării cauzei.

Specifică recurentul că, nu a fost prezentată de către Edgar Dimov o decizie privind vinovăția emisă de către organul constatator în privința lui Ion Guțu, iar hotărârea din 29 martie 2013 a Judecătoriei Cimișlia atestă doar neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a datelor obligatorii și faptelor indicate în dispoziția art. 443 Cod contravențional, ceea ce a dus la nulitatea. Însă vinovăția lui Egor Dîmov nu a fost exclusă. Procesul-verbal de constatare a contravenției și decizia agentului constatator din 24 ianuarie 2012 au fost anulate prin hotărârea din 29 martie 2013 a Judecătoriei Cimișlia, din motive de procedură, încadrarea juridică. Or, toate aceste omisiuni de ordin procedural au dus la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, dar vinovăția pârâtului nu a fost verificată în general.

Consideră că, instanța a încălcat prevederile art. 130 Cod de procedură civilă în ceea ce privește aprecierea probelor, cercetarea multiaspectuală și completă a acestora, ori, hotărârea din 29 martie 2013 a Judecătoriei Cimișlia prezentată însăși de reclamant, a servit drept temei de respingere a pretențiilor invocate.

Susține că, în contextul argumentelor invocate, instanța de apel, care are atribuții de dezvoltare devolutivă a fondului cauzei la judecarea apelului, nu a constatat și elucidat toate aceste circumstanțe importante pentru soluționarea pricinii în fond, și, ca urmare, a pronunțat o soluție ilegală, or, vinovăția de comiterea accidentului rutier în cazul dat poate fi constatată și de instanța care examinează litigiul civil.

Declară că, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare au fost adoptate neîntemeiat, ca rezultat al examinării superficiale și fără aprecierea corectă a probelor și a temeiurilor legale.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Cahul a fost adoptată la 08 decembrie 2016, iar SA „Moldasig” a declarat recurs la data de 10 ianuarie 2017, ceea ce denotă că este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Moldasig”, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldasig”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Moldasig”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig” împotriva deciziei din 08 decembrie 2016 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală